

- دو هفته نامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و صنفی آینده
- شماره مجوز: ۹۸۱۷۴۳
- شماره ۹۴ ام، نیمه اول مهر ۱۳۹۸، ویژه نامه ورودی های جدید
- صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد
- مدیر مسئول و سردبیر: سید محمدجواد کیش بافان
- دبیر هیات تحریریه: امیرعلی وطن دوست باجگیران

- دبیر سرویس فرهنگی: علی نظامی
- دبیر سرویس اجتماعی: اشکان رحمتی
- دبیر سرویس سیاسی: مهدی موحد

- ویراستار: سید محمدجواد کیش بافان
- هیئت تحریریه:

ابوالفضل قاسم زاده، سید محمدجواد کیش بافان، امیرعلی وطن دوست باجگیران، علی رضا حسن زاده، علی نظامی، مهدی موحد، اشکان رحمتی، حسین فکوریکتا، مهدی شاهسون، محمد مهدی سعیدآبادی

- طراحی و صفحه آرایی: انجمن حسین فکوریکتا، سید محمدجواد کیش بافان

با ما در ارتباط باشید

همچنین برای بیان انتقادات یا پیشنهادات و با ارسال متن های پیشنهادی خود به ما جهت چاپ در شماره های آتی نشریه، می توانید از راه های زیر با ما در تماس باشید:

پیامک یا تماس : ۰۹۱۵۴۸۵۹۲۸۸

- آدرس کانال در شبکه های اجتماعی:

@nashraeeneh

- آدرس کانال رسمی بسیج دانشگاه فردوسی:

@basfum

- ارتباط با ادمین:

@Aeeneh_admin

بلندگوی حقیقت

امیرعلی وطن دوست

مهندسی متالورژی ۹۷

می شوند نیز معمولا آن چنان چیره و باسواد نیستند چه برسد به اظهار نظر درباره موضوعات روز جامعه.

گروهی دیگر که باید رجوع به آن ها شود و اساساً به عنوان نوابغ جوامع شناخته می شوند، اهل علم و قلم هستند. افرادی که می دانند و می خوانند، اهل منطق و بحث هستند و از پیشرفت و امید حرف می زنند. این افراد جویندگان جوان دانش هستند که در دانشگاه ها درفضایی عقلانی و به دور از پیش انگاره های ذهنی به دنبال حقیقت می گردند و از شنیدن صدای هیچ تفکری ابایی ندارند و به دنبال جواب می گردند تا بازگو کردن تفکرات و ابستگان به جریانات مختلف. دانشجویان می دانند باید چگونه در بزنگاه های اجتماعی مردم را آگاه کنند و مسائل پیچیده را ساده برای مردم بازگو کنند. آن ها تحت تاثیر رسانه های مرتجع قرار نمی گیرند و با دید باز و همه جانبه مسائل را بررسی می کنند. آن ها هستند که تحت عنوان نوابغ اجتماعی یاد می شوند.

اگر دانشجو هستید بدانید که وظیفه اجتماعی شما داشتن آگاهیست؛ آن هم نه به صورت بازگو کردن تفکر افراد خاص بلکه تحقیق و شنیدن همه تفکرات و سپس استدلال و نتیجه گیری درباره یک تفکر صحیح.

شما به عنوان عنصر ارزشمند جامعه باید جوابگوی اعتماد مردم باشید و حق را به گوش مردم برسانید نه خواسته های جریانات را.

بلندگوی حقیقت باشید نه بازگو کننده تفکرات باطل دیگران

تمدن ها بر اساس نیازها و امکانات و داشته های محیط پیرامونی خود شکل گرفته اند و با بزرگ تر شدن، نیازهای جدیدی در آن ها پدید آمد. تمدن های بزرگ دیگر صرفاً به آب و زمینی برای کشت و آهنگر برای ساخت ابزار نیاز نداشتند؛ هزاران نیاز جدید، آدم های جدید با استعداد های جدید را بر کارهای مختلف گمارد. یکی از مهم ترین این گروه افراد، ایده پردازان و نوابغ اجتماعی بودند. این افراد با توجه به دانش و هوش اجتماعی خود شرایط را برای سایرین توضیح می دادند و با شفاف سازی، سعی در روشنگری افکار عمومی داشتند. این افراد اگر جیره خور و مزدور دولت ها و حکومت های حاکم بودند، مردم را در جهت حمایت از آن ها هدایت می کردند و اگر مستقل از وابستگی های اینجینی از طرف حق حمایت می کردند، امور اصلاح می شد؛ چه این حق با حکومت باشد و چه با جریان مخالف آن. مهم آن است که این افراد مردم را در جهت درست هدایت می کردند.

جامعه امروز ما نیز همین گونه است؛ جامعه ای بزرگ با هزاران زیر ارگان و زیرساختار متخلف که گاهی فعالیت هایشان بیشتر از سودشان، ضرر نیز دارد! حال سوال اصلی این است که چه گروهی مسئولیت دارد تا افراد جامعه را از ضررها آگاه کند؟ آن ها را هوشیار کرده و در آنها مطالبه و دغدغه درست ایجاد کند؟

جواب را می توان در زندگی مردم جستجو کرد. آن ها در شبانه روز رصدگر اصلی افرادی هستند تحت عنوان سلبریتی؛ یعنی چهره ها؛ یعنی افرادی که به هر دلیلی شناخته شده اند چه به درست و چه به غلط. ولی آیا این افراد صلاحیت تاثیرگذاری را دارند؟ افرادی که حتی در هنری که بدان شناخته

فرصت طلایی

ابوالفضل قاسم‌زاده

مهندسی مکانیک ۹۳

با آغاز سال تحصیلی

جدید و دیدن

دانشجویان نورود به

دانشگاه، خاطرات روزهای اول دانشجویی خودم
برایم زنده می‌شود. روزهای خاص و پرافت و خیزی
که با کسب تجارب بسیار ارزنده‌ای برایم همراه بود.
راستش را هم بخواهید الان که به آن روزها و مسیر
طی شده تا به الان نگاه می‌کنم، می‌بینم همین
تجارب و آموخته‌های جانبی دانشگاه بیشتر به
بزرگ شدن ام کمک کرده‌است تا صرفاً پاس کردن
۱۴۲ واحد درسی که گاهی به زور و یا با بی‌رغبتی
گذرانده شده‌اند.

بگذارید واضح‌تر برایتان بگویم. ابتدای دوران

دانشجویی، فرد تصورات مختلف و بعضاً عجیبی از
ادامه راه و این چند سال زندگی در دانشگاه دارد.

از اینکه چند سال تحصیل اش به رسیدن به یک
دانشگاه خوب (مثلاً دانشگاه فردوسی مشهد) ختم
شده‌است، احساس خوشحالی دارد. بعضی‌ها خیلی

امیدوارند که چند سال دیگر درس بخوانند و با
معدلی خوب فارغ‌التحصیل شوند تا بتوانند رزومه

خوبی را از الان برای خودشان مهیا کنند و در ادامه
تحصیل و یا در استخدام‌های دولتی یا خصوصی

از آن استفاده کنند و یا بتوانند از ایران فرار کنند!
عده‌ای هم می‌خواهند با اساتید و یا کارآفرینان

دانشگاهی ارتباط بگیرند و در پایان تحصیل، چند
سال سابقه کاری را پشتوانه خود کنند و زندگی

را در زمینه تخصصی خود ادامه دهند. بماند که
این حالاتی که برشمردم، جزو خوب‌ترین اهداف

یک دانشجو از آمدن به دانشگاه است و عده‌ای
دیگر اصلاً برای درس خواندن و یا حرفه‌آموختن

نیامده‌اند حتی در مقاطع تحصیلات تکمیلی!
مثلاً در وهله اول برای فرار از سربازی، گذراندن

زندگی در شهری دور از خانواده، اثبات خود به
خانواده و اطرافیان و یا چیزهای دیگر دانشگاهی

را برای تحصیل انتخاب کرده‌اند.
اما حقیقتاً دانشجو بودن خیلی فراتر از این

حرف‌هاست. گاهی هدفی مشخص از آمدن
به دانشگاه داری و بعد از گذشت چند ماه و یا

سال، می‌بینی در مسیر دیگری قرار گرفته‌ای و
یا شرایط و اتفاقاتی پیش می‌آید که دیدت را به

آینده و مختصات یک دانشجو عوض می‌کند.
کم نبوده‌اند افرادی که به قصد رنک اول بودن

در رشته و ورودی‌های خود به دانشگاه آمدند
اما در وسط راه مثلاً درگیر انجام پروژه‌های عملی

شدند و معدلشان بعضاً افت کرد و شاید حتی
نتوانستند مدرک مطلوب خود را کسب نمایند.

یا مثلاً می‌خواستند تا دکتری بخوانند؛ اما متوجه
شدند که لازم نیست که حتی برای کارشناسی ارشد

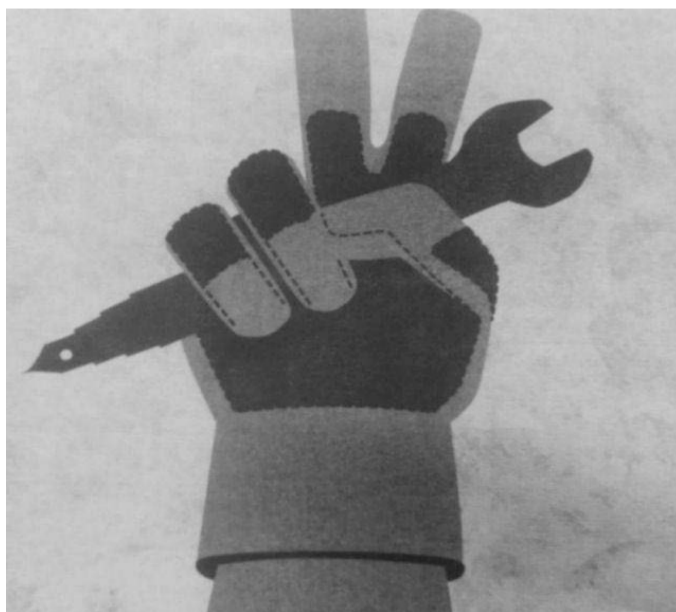
هم ادامه تحصیل دهند و یا بالعکس. خیلی‌ها هم
درگیر کارهای جانبی غیر مرتبط با رشته تحصیلی

خود می‌شوند و موفقیت خود را در انجام آن کارها
می‌بینند. جدای از این‌که بعضی از این مسائل

به عدم انتخاب رشته درست و نداشتن اهداف صحیح
و نشناختن خود توسط دانشجو بر می‌گردد، قسمتی از
این مسائل نیز به این علت است که تعریف صحیحی از
دانشجو در ذهن دانشجویان ورودی جدید و اساتید و
... وجود ندارد. یعنی اگر قرار باشد دانشجوی خوب را هر
کس از دید خود تعریف کند، بعضاً تعاریف متضاد و بسیار
مختلفی را از افراد شاهد خواهیم بود. جالب است که بعد
از فارغ‌التحصیلی اگر دوباره با این فردی که چند سال قبل
دانشجوی ورودی جدید بود مصاحبه کنیم، به احتمال
زیاد تعریف دیگری از دانشجوی خوب ارائه خواهد کرد.

در حقیقت دانشگاه فضایی است خیلی بزرگ و دانشجو نیز
خیلی بزرگ‌تر از این حرف‌هاست. دانشجو باید در محیط
دانشگاه برای رشد ابعاد مختلف خود برنامه داشته باشد؛
نه اینکه نمره‌ای را در رشته خود کسب کند و تمام! دانشجو
باید نسبت به مسائل کشور آگاهی و برای حل این مسائل
دغدغه داشته باشد و در حیطه دانش تخصصی خودش
برنامه ارائه کند. نسبت به اصلاح نظام پرعیب آموزش عالی
حساس باشد و حاضر باشد در عرصه مطالبه‌گری جهت
اجرائی شدن درست قوانین و یا درست شدن قوانین غلط از
خود مایه بگذارد.

بدین منظور خوب است که بخصوص در چند ماه اول
تحصیل، دانشجو سعی در شناخت محیط دانشگاه و
مطالعه جهت کسب اطلاع از رسالت دانشجویی خود
داشته باشد تا بتواند از این فرصت کوتاه که با چشم بر
هم زدنی تمام می‌شود، به نحو احسن استفاده کند و هم

خودش رشد کاملی داشته باشد و هم در جامعه تأثیرگذار
باشد.

از بسترهای بسیار مناسب جهت محک زدن توانایی‌ها و
طی کردن مسیر رشد چند بعدی و تأثیرگذاری جمعی در
دانشگاه و جامعه، تشکل‌های دانشجویی هستند که هر
کدام در زمینه خاصی فعالیت می‌کنند و دانشجو می‌تواند
با توجه به علایق و سلیق و اهداف خود در این تشکل‌ها
و کانون‌ها و انجمن‌ها عضو شود و به فعالیت بپردازد. مثلاً
کانون‌های فرهنگی و هنری دانشگاه شامل کانون‌های

قرآن و عترت، کتاب و اندیشه، نماز، تئاتر، مهدویت و ...
است و همچنین تشکل‌های فرهنگی و سیاسی شامل
بسیج دانشجویی، جامعه اسلامی، انجمن اسلامی و ...
می‌باشد. انجمن‌های علمی هم در دانشکده‌ها
و در رشته‌های مختلف فعال هستند. شورای صنفی
دانشجویان نیز به عنوان بستر و محلی برای پیگیری
مطالبات دانشجویان و انتقال دغدغه‌ها و خواست
دانشجویان به مسئولین دانشگاه نقش تأثیرگذاری را ایفا
می‌کند.

عضویت در تشکل‌ها اگرچه مهم‌ترین بستر برای فعالیت
و رشد در دانشگاه هست اما تنها مسیر نیست. یکی دیگر
از فعالیت‌هایی که می‌توانید در دانشگاه انجام دهید
عضویت در تیم‌های ورزشی دانشگاه و شرکت در مسابقات
قهرمانی استانی یا کشوری می‌باشد. دانشگاه فردوسی
مشهد برای آقایان در هفده رشته ورزشی و برای خانم‌ها
در یازده رشته ورزشی هم اکنون تیم دارد که از جمله آن‌ها
می‌توان به والیبال، تیراندازی، دو و میدانی، شطرنج و ...
اشاره کرد.

مورد بعدی برای فعالیت، نشریات دانشجویی می‌باشند
که از آنجایی که می‌توانند حتی در سطح کشور تأثیرگذار
بگذارند بستری بسیار مناسب برای فعالیت می‌باشند.
در دانشگاه فردوسی اکنون حدود صد و پنجاه نشریه
وجود دارد که شما می‌توانید هم در این نشریات فعالیت
کنید هم برای خودتان درخواست مجوز نشریه‌ای جدید
دهید. با وجود اینکه نشریات حقوقی دانشگاه (متعلق
به تشکل‌ها یا انجمن‌ها) به خاطر برخی مسائل از جمله
قدمت بیشتر، اعتبار و خواننده بیشتری نیز دارند اما
در این سال‌ها نشریات مستقل و حقیقی موفق نیز کم
نداشته‌ایم. البته عمده این نشریات برخلاف نشریات
حقوقی کم است و معمولاً با فارغ‌التحصیلی مدیرمسئول
نشریه فعالیت نشریه هم متوقف می‌شود بنابراین اگر قصد
فعالیت هم دارید بهتر است با نشریات حقوقی دانشگاه
همکاری داشته باشید.

آخرین مورد برای فعالیت نیز مشاغل دانشجویی می‌باشد
که برای دانشجویانی که دنبال کسب درآمد هستند
موردی مناسب است. اگرچه درآمدی که از این راه کسب
می‌شود کم است اما به هر حال برای شروع می‌تواند
نقطه‌ای خوب است. از جمله مشاغل دانشجویی که در
دانشگاه وجود دارد حل تمرین شدن دروس، فعالیت در
باشگاه خبرنگاران دانشگاه و ... می‌باشد.

راه‌های فعالیت در دانشگاه به طور خلاصه همین موارد
بود در نهایت شما مختار هستید که یکی (یا حتی بیشتر) از
این موارد را انتخاب کنید یا بیرون دانشگاه فعالیت کنید یا
خودتان راه جدیدی برای فعالیت در دانشگاه بنیان‌گذاری
کنید یا هم اینکه اصلاً فعالیتی انجام ندهید و تمام
تمرکزتان را روی درس و رشته بگذارید اما توصیه می‌کنیم
که مورد آخر را انتخاب نکنید چون به احتمال بسیار روزی
حسرت این انتخابی را که در دوران دانشجویی انجام
دادید، خواهید خورد. روزی که بسیار دیر می‌باشد و دیگر
امکان بازگشت به عقب و جبران فرصت طلایی از دست
رفته وجود ندارد.

گوشه‌ای از فعالیت‌های بسیج دانشجویی در حالی که گذشت...

گروه کوهنوردی شهید علم الهدی

هیئت هفتگی ریحانه النبی

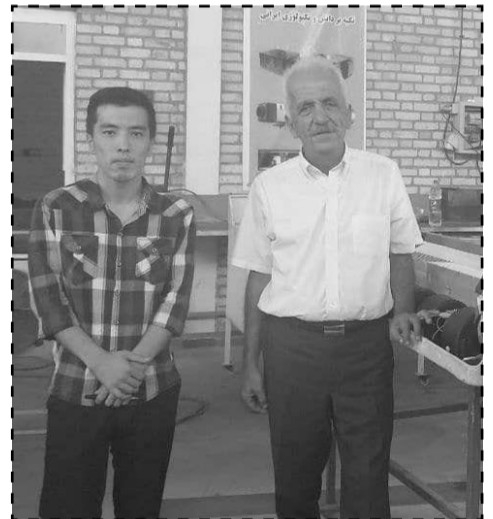
طرح زکات علم در ایام امتحانات

نشست نشریات دانشجویی کشوری

اکران فیلم سینمایی ۲۳ نفر

بازدیدهای جهادی صنعتی

گروه جهاد حاشیه با محوریت تدریس

جشن انرژی جنبشی

اردوی جهادی شهرستان آق قلا

بزرنگاه یک دانشجو

علی رضا حسن زاده

مهندسی متالورژی ۹۷

شاید این سوال برایمان پیش بیاید که عضویت در یک تشکل دانشجویی با وجود این همه فشار درسی چه فایده و مزایایی ممکن هست داشته باشد؟ به طور مشخص و بدیهی هر فردی - اعم از دانشجو، استاد و غیره - دغدغه‌هایی در ذهنش و زندگی‌اش دارد که این دغدغه‌ها می‌تواند علمی، فرهنگی، سیاسی یا اجتماعی و ... باشد. حال برای پاسخگویی بهتر به این دغدغه‌ها و حل آن‌ها باید راهکاری اندیشید که بهترین راهکار در دوران دانشجویی همان فعالیت در تشکل‌های مختلف متناسب با دغدغه فرد می‌باشد. در دانشگاه با وجود انجمن‌های علمی، کانون‌های فرهنگی و تشکل‌هایی نظیر بسیج دانشجویی و جهاد دانشگاهی دغدغه افراد بدون بستری برای حل شدن نخواهد بود.

بگذارید با مثالی بیشتر درباره این موضوع کند و کاو کنیم. دانشجویی به اسم رضا را در نظر بگیریم که در یکی از تشکل‌های دانشگاه عضو است و فعالیتی متعادل در طول ترم دارد. در هفته اول و دوم دوستانی پیدا می‌کند که باعث می‌شود بیشتر در جریان اخبار تشکل و برنامه‌های در طول ترم دانشکده قرار بگیرد. پس از مدت کوتاهی تشکل

مورد نظر چندین همایش برگزار می‌کند و رضا در این همایش‌ها شرکت می‌کند و اطلاعات خوبی به دست می‌آورد؛ سپس در چند کلاس و فوق برنامه دیگر (همانند بحث‌های آزاد، جلسات همفکری خود انجمن، کلاس‌های علمی رشته‌های مهندسی و ...) شرکت می‌کند. در یکی از روزهای ترم، تلفن رضا زنگ می‌خورد و متوجه می‌شود که تشکل در نظر دارد تا اردویی تفریحی برای هفته آتی در خارج از شهر برگزار کند و رضا می‌تواند با دوستانش در این اردو شرکت کند و از آنجایی که دو هفته مانده که فرجه‌ها شروع شود، رضا این فرصت را یک فرصت خوب برای ریکاوری روح و روان خود و آمادگی برای امتحانات و همچنین یک فرصت مناسب برای خوش گذراندن با دوستانش میدانند پس به این اردو می‌رود. آن‌ها چند روز خارج از شهر می‌روند و در این بین رضا صبح‌ها همراه رفقا به فعالیت‌هایی همچون فوتبال و گردش و تفریح می‌گذراند و در ظهر به صرف ناهار و استراحت و فعالیت‌هایی همچون استندآپ کمدی می‌گذراند. در بعدازظهر یکی از شخصیت‌های برتر علمی دانشگاه و منطقه که از قضا با آن‌ها هم سفر است به آن‌ها ملحق می‌شود و چندین ساعت صرف بحث‌های علمی، سیاسی و معنوی می‌شود و رضا هم از این شخصیت بسیار خوشش می‌آید و

شماره تلفن او را می‌گیرد و بعد از چند روز به دانشگاه برمی‌گردد و آماده‌ی امتحانات می‌شود...
خب در داستان بالا ترضا را چطور ارزیابی می‌کنید؟ آیا اگر رضا تصمیم نمی‌گرفت در تشکلی حضور داشته باشد داستان چطور اتفاق می‌افتاد؟ به جای رضا تمامی ما می‌توانیم قرار بگیریم (خانم و آقا هم تفاوتی ندارد!) و این فقط مثالی بود برای متوجه شدن فعالیت‌های تشکل‌هایی از جمله بسیج دانشجویی، انجمن اسلامی دانشجویان و سایر تشکل‌ها یا انجمن‌های دانشکده. بهترین ویژگی که این انجمن‌ها دارند این است که تماما توسط خود دانشجویان اداره می‌شوند پس برنامه‌ها، همایش‌ها، کلاس‌ها، اردوها و تمام فعالیت‌های آن‌ها در راستای خدمت‌رسانی به دانشجویان عزیز دانشکده می‌باشد.

به صورت کلی خیلی از افراد بخش بزرگی از دوران دانشجویی را با فعالیتت در انجمن‌های مختلف می‌شناسند و عضویت در این انجمن‌ها و فعالیت در آن‌ها تجربه‌ای فوق العاده را برای همه‌ی ما رقم خواهد زد.

اطلاعات کامل در خصوص کمیته ناظر بر نشریات

اسناد و آئین نامه‌ها • دستورالعمل نشریات دانشگاهی

لیست نشریات فعال

sanad.um.ac.ir

در سایت سند

نحوه ثبت آرشيو نشریه

نحوه شرکت در جشنواره نشریات

نحوه دریافت حمایت مالی

آرشيو کامل نشریات دانشجویی

اخبار و اعلان‌های خانه نشریات

آرشيو کامل نشریات دانشگاهی

شعبه دانشگاه فروسی مشهد